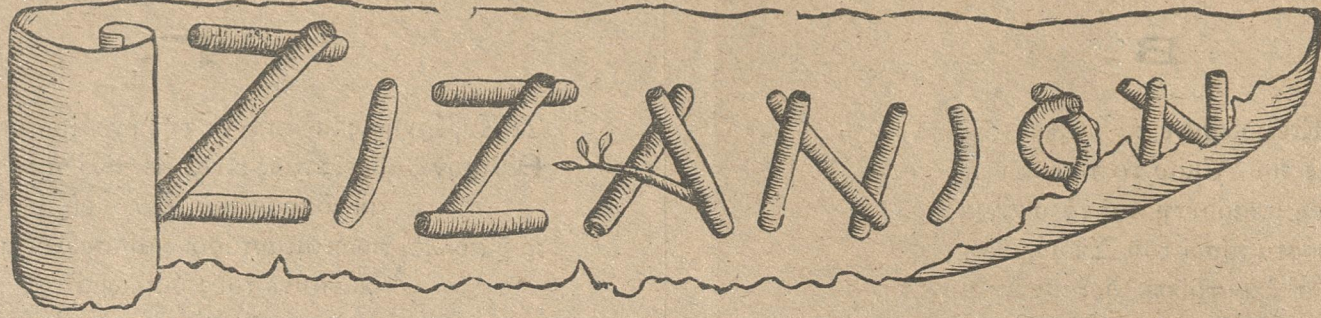

60

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ο Γιάννης κι' ο Μαρκής
μιλοῦνε κι' ἀπορροεῖς.

Α.

Μ.— Σωθήσανε τὰ ψέμματα. Πάρε τὴν ἀδειά σου
καὶ λύσε τῆς ἀρβύλες σου καὶ τράβα στὴ δουλειά σου.
Δὲν εἶναι φόβος τώρα πιά ν' ἀναμιχθῆς σ' ἀγῶνα
κι' ἂν ἔμεινες στὸ στρατεύμα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα
κι' ἀδίκως ἐβροχῶσουνε στ' ἀντίσκηνο τὴ νύχτα,
τώρα ποῦ σ' ἐξανάσανα
λησιμόνηστα τὰ βάσανα
κι' ὀπίσωθὲ σου ὀίχτα.

Βγάλ' τὸ μανδύα ποῦ φορεῖς
καὶ πάρ' τὴν ἀδειά σου
καὶ σύρε νὰ παρηγορῆς
τὰ νησιτὰ παιδιὰ σου
κι' ἂν ἀρκετὰ ἐψήθηκες μὲ τὴν ἐπιστρατεία
ποῦ ἀτυχῶς ὑφίσταται χωρὶς καμμὴν αἰτία,
ἄσ' μὴ σὲ τρώῃ, φίλε μου, καθόλου τὸ μαράζι,
διότι κάθε ἄνθρωπος ὅταν παραγεράζει
κι' ἐλεύθερος κι' ἀνεύθυνος εἰς διοικεῖν ἀφίνεται,
μὴν ἔχῃς τὴν ἀπαίτησιν νὰ ξέρῃ τί τοῦ γίνεται.

Πάρε λοιπὸν οὐδέτερε τὴν ἀδειά σου τώρα
καὶ πάντα τὸν ὑπαίτιον τῆς τύχης σου συγχώρα
συγχώρα καὶ τὸ Γούναρη καὶ τοῦ παπποῦ τὸ μοῦδι
καὶ λέγε, οὐ γὰρ οἶδασι μοιραῖως τί ποιοῦσι!
Μακροθυμῶν τὴν σήμερον πρὸς πάντας ἐκὼν ἄκων,
συγχώρα τὸ συμβούλιον τῶν πέντε βροχιολάκων
κι' ἄς ἔχῃ χάρι σὺν αὐτοῖς
κι' αὐτὸς ὁ πρῶν πρεσβευτῆς
μετὰ τῶν γαιανθράκων!

Ἀφηστους γι' ἄλλη ἐποχὴ
τοὺς πόθους ποῦ γες στὴν ψυχὴ
ἀπὸ μικρὸ παιδάκι.
Παράδοσε τὸ μάλινχο εἰς τὸ Μυελιδάκη
νὰ εἰσφαιμέν εἰρηνικά!
Μυτὰς μὲ αὐτὰ Βουλγαρικὰ
δὲν πρόκειται νὰ φάμε.
Κι' ἂν σπύροσαν' τὸ χαλὶ
μὲ τὸ σκοπὸ νὰ μᾶς ἐκεῖ,

μεταβολὴ κανονικὴ
γιὰ τὸ χωριό σου κάμε!

Γενναῖε φαντάρε
τὸ ἀρβύλες σου πάρε.
Παράτα τὸ Τζίντζο, παράτα τὴ Μπάλτσα.
Ταμάθαν' οἱ Ἄγγλοι τὰ κόλπα τὰ φάλτσα
τοῦ κάθε γερόντου.
Παράδες τοῦ βρόντου
δὲν δίνουνε πιά,
κι' ἀρμένιζε τώρα μὲ δίχως κουμπιά!

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι
καὶ δόξες καὶ πλοῦτη καὶ δάφναι χρυσαῖ,
καὶ τώρα τὸ Κράτος μὲ τ' ἀπειρα κάλλη,
ζητᾷ καὶ δὲν βρίσκει κανένα μπακάλη
νὰ κἀνὴν βερσέ!

Ὅποια τοῦ Κράτους φρικτὴ σκοτοδύνη!
Κανεῖς τοῦ Δραγοῦμη πεντάρρα δὲν δίνει.
Πηγαίνει στὴ βρούσι,
γυρίζε στὴ Δύσι,
γυρίζε Σικάγο, Ζουλοῦ κι' Ἀφρική,
κι' ἐλπίδα καμμία δὲν εἶν' οὐδ' ἐκεῖ!

Ὅποια ἡ στάσις καὶ ἡ θέσις τοῦ Κράτους!
Ἐπνίγη στοὺς βάτους
τὸ εὔβοτρου κλήμα
καὶ ἤρθη αὐλατὰ τερπνῆς κωμωδίας
καὶ πέρνεις ἀδειάς
μὴν ἔχοντας χοῦμα!

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι
κι' ἀνοίξεις ἀνθίζουν
π' ὀπίσω γυρίζουν
ἡμέραι τοῦ Ράλλη.
Μ' αὐτὸ ποῦ φυτρῶνει τὸ φαῦλο γρασίδι,
ὁωμείκες ἤδη
ἡμέραι περνοῦν
ποῦ νύκτας ζοφώδεις στὸ Κράτος γεννοῦν.

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι
κορηὸς θὰ γεμίση τὸ σπῆτι μᾶς πάλι

ΔΙΟΚΛΕΙΣ ΝΑ ΠΕΤΕΙ
ΣΤΑΣ ΔΙΟΚΛΕΙΣ ΣΤΟ ΠΛΗΚΙ
ΚΑΙ ΒΛΕΠΕΙ ΚΑΘΟΡΟΣΤΗ
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΦΡΟΚΛΗ.
ΔΙΟΚΛΕΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

B.

Ἐτελειώσανε τὰ μάγια
 μὲ τοῦ Αἵμου τὸ τραγοῦδι.
 Τὴν μπαρούτη καὶ τὰ σκάγια
 δόστα πίσω τοῦ Σκουλούδη
 ποῦ στὰ ὄπλα σ' ἐκρατοῦσε, δοξασμένε μαχητή,
 καὶ δὲν ἤξερε γιατί!

Τ' ἄρματα ποῦ σοῦχε δώσει
 ὁ Μεσίας δίχως γνῶσι,
 μάζωχτα καὶ πίσω φέρτα
 δόσε πίσω τὴν κουβέρτα
 ποῦ χειμῶνας εἶν' ἀκόμα κι' ἴσως νὰ μᾶς χρειαστῇ
 τὰ καπούλια τῶν γερόντων νὰ σκεπάσωμε μ' αὐτή.

Πάρ' τὴν ἄδεια, κολέα
 κι' ἄντε ῥίχτο στὸ κουζοῦρι.
 Δόσμου πίσω τὴ σκελέα
 δόσε μου καὶ τὸ παγοῦρι.
 Κι' ἂν οὐδέτερος θὰ μείνης ἐν ἡμέραις πονηραῖς,
 δόσε μου τῆς δάφνης ποῦχες ἀφ' τὸν πόλεμο τὸν ἄλλο
 στὸ τουρσί νὰ σοῦ τῆς βάλω
 νὰ βασιτῶνται θαλερές!

Πάρ' τὴν ἄδειά σου τώρα ποῦρθαν ἡ καλοκαιρίες
 φεύγ' ἀπὸ τῆς διμοιρίας,
 φεύγ' ἀπὸ τοὺς οὐλαμοὺς
 καὶ τραβιώσουνε στὴν ἄκρη νὰ περνᾶνε τὰ θερία,
 καὶ καθώσουνε στὸ φρέσκο νὰ κυττᾶς τὴ Βουλγαρία
 ἠῦξημένην μέχρις ὥρας κατὰ εἴκοσι νομούς.

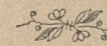
Πάρ' τὴν ἄδειά σου, Γιάννη,
 μὴ θυμάσαι Δοϊράνη
 μήτε καὶ τὴ Γευγελή,
 παρὰ μένε στὴν Ἀθήνα νὰ γουστάρῃς ἐν ἀνέσει
 τοῦ Ἀλῆ μπαμπᾶ τὸ φέσι
 πῶχει ψῆφο στὴ Βουλὴ.

Πέταξε τὴ μπαγιονέτα
 καὶ διὰ παντὸς χαιρέτα
 τοὺς παιδαριώδεις πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τὰ φροῦδα,
 πέτα λόγχαις, πέτα γκράδες
 κι' ἔλα βλέπε βουλευτάδες
 ἐκλεχθέντας ἐν Ζουμπάταις δι' ἐνεργειῶν τοῦ Γούδα.

Ἐτελειώσανε τὰ μάγια. Ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει!
 Δόσμου πίσω τὸ τουφέκι,
 δόσμου πίσω τὸ χακί,
 κι' ἔλα ὁδὸ φαυλοκρατίες ἐθνικῆς νὰ καμαρώνῃς
 καὶ νὰ ζῆς γιὰ νὰ πληρώνῃς
 μιὰ κι' ὀγδόντα τὴ φακὴ.

Πέτα καὶ τ' ἀμπέχωνό σου, πέτα καὶ τὴ φουστάνελα
 πάρ' τὴν ἄδειά σου κι' ἔλα
 συμφορῶν ἀπληλαγμένος,
 νὰ γλεντᾶς μέσα στὸ Κράτος
 πῶθναί προ πολλοῦ κι' ἐσχάτως
 ὁ λογαριασμός χαμένος
 καὶ παρίσταται τοιαύτη Κυβερνήσεως εἰκὼν
 ποῦν ἀδύνατον νὰ μάθῃς τίς εἰσὶν οἱ διοικῶν!

Γ.

Τί Κυβέρνησις κι' ἐτούτη τῆς ἐνδόξου μας φυλῆς!
 Θεάτρον θαρρεῖς πῶς εἶναι μὲ πολλοὺς ὑποβολεῖς,
 κι' ὄπερα τοῦ Καλομοίρη
 ποῦ πολλοὶ πρωτομαστόροι καθισμένοι στὸ γιοφῦρι,
 κάνουνε τοὺς διπλωμάτες
 καὶ γελοῦν μὲ τοὺς διαβάτες!

Τί Κυβέρνησις κι' ἐτούτη τῆς Ἑλλάδος σωτηρία!
 Μιὰ ἀνώνυμος νομίσεις πῶς ἰδρύθη ἐταιρία
 ἐντελῶς χωρὶς εὐθύνη,
 ποῦ τὰς τύχας μας ἰθύνει
 κατὰ τρόπον ζηλευτόν,
 μὲ κεφάλαιον ἀπείρων τυχαρπάστων βουλευτῶν!

Ἐν ἡμέραις τῶν πολέμων ποῦ πολλὸς καπνὸς γενᾶται,
 τί λαμπρὰ ποῦ κυβερνᾶται
 ἡ γλυκεῖα μας πατρίς!
 Πίσω ἀπὸ τὸ Σκουλούδη κρύβοντ' ἄλλοι δεκατρεῖς,
 καὶ τοῦ μαύρου τοῦ Δραγοῦμη, μιὰ δῶ καὶ μιὰ ἄκει
 τοῦ τραβᾶνε τὴ βελάδα χίλοι φαῦλοι ποντικοί.

Μὰ κι' ἂν πᾶς στὸ Ὑπουργεῖο ποῦν' ὁ Γούναρης κεφάλι,
 συναντᾶς καὶ τὸ μανάβη, συναντᾶς καὶ τὸ μπακάλη
 ἔνεκα ποῦ συζητοῦνται τῶν τροφίμων αἱ τιμαί,
 κι' ἂν ἐκεῖθεν ἐπιστρέφον, νὰ πλυθῆς ζητήσης Γιάννη,
 ἀμφιβάλω ἂν σὲ φθάνῃ
 ἓνας τόνος σουμπλιμέ.

Φίλος μας ἂν θέλῃς νᾶσαι
 μὴ ρωτᾶς πῶς κυβερνᾶσαι
 μέσα στὴν οὐδετερότη.
 Θίασος τοῦ Κονιτσιώτη
 πέσ' πῶς ἔγιν' ἡ Ἑλλάς
 σὺ δ' ἀνέκαθεν τοιούτων θεαμάτων θιασώτης,
 ἐπ' ἀδεία στρατιώτης
 μὲ τ' ἀνδρείκελα γελᾶς!

Δ.

Γ.— Ἐγὼ φουρκίζομαι πολὺ μ' αὐτοὺς τοὺς Ἀγγλογάλους
 ποῦ τόσους ἐξευτελισμοὺς μᾶς κάνουνε μεγάλους
 κι' ἐνῶ τὸ Κράτος αὐστηρὰν τηρεῖ οὐδετερότητα,
 ἐκεῖνοι στὰ λιμάνια μας εἰσβάλουν ἀνερώτητα
 κι' ἀρπάζουνε τὸν ἔνανε κι' ἀρπάζουνε τὸν ἄλλο
 καὶ σκέπτομαι πῶς ἔπρεπε σὲ τάξι νὰν τοὺς βάλω
 γιατί μὴ παραμπήκανε οἱ Σύμμαχοι στὴ μύτη
 ποῦ μοῦρχονται συχνὰ πικρὰ καὶ μοῦ πατοῦν τὸ σπῆτι.

Κάθε στιγμή στὴν πόρτα μου ὁ Ἄγγλος τί γυρεύει;
 Τὸ δίκαιον τὸ διεθνὲς αὐτὰ τ' ἀπαγορεύει!
 Γιατί λοιπὸν μοῦ κάνουνε τὸ σπῆτι τσαλαπάτρα;
 Γιατί νὰ πᾶν νὰ κλέψουνε τοὺς Γερμανοὺς στὴν Πάτρα;
 Γιατί νὰ κλέψουνε ἐστὶν αὐτὸ τὰ εἶδη καὶ τὸν δεινὸν
 μὲ τὴν σφοδρὰν ὑπόνοιαν πῶς θαύρουνε ὑπερίνα;
 Αὐτὴ δὲν εἶναι, φίλε μου, κατάστασις πραγμάτων
 καὶ οὐδεὶς ποῦν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐξουσιάζων
 ποῦ φουρκισμένος ὁ λαὸς μὲ τὴν ἀνέχειά του
 δὲν εἶναι δύσκολο νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ ὄριά του.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΕΤΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
 ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΤΗΣ

Μ.— Κι' ἐγὼ τὰ βλέπω ἀτυχῶς αὐτὰ τὰ γεγονότα
καὶ τῶν Πατρῶν τὰ πρόσφατα καὶ τὰ ἐν Λέσβῳ πρῶτα
καὶ βλέπω καὶ τὴν Κέρκυρα καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
καὶ πᾶν τὸ ἐν τῷ Κράτει μας συμβαῖνον ῥεζίλι,
ἀλλὰ τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ; Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω, Γιάννη,
γιατὶ ὁ Ἄγγλος ἐννοεῖ αὐτὰ νὰ μᾶς τὰ κἀνῃ,
ἀφοῦ γνωρίζει κάλλιστα κι' ἐξ ἄλλης εὐκαιρίας,
πῶς ὁ Σκουλούδης θὰ προβῇ εἰς διαμαρτυρίας!

Κι' ὅταν ὁ Στέφανος μιλεῖ
καὶ μανιφέστα δίνει,
πρέπει νὰ μάθῃς πῶς πολὺ
τὴν πλάστιγγα βαρύνει
ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι ἀτυχῶς δὲν ἔχουνε κεφάλι
κι' οὔτε λεφτὰ μᾶς δίνουνε ποῦ τοὺς ζητᾶμε πάλι
κι' ἀρχίζω νὰ μελαγχολῶ καὶ νᾶχω ὑπόνοιας
πῶς ἴσως τὰ ξυλώσουμε μετὰ τῆς Βρετανίας,

Γ.— Ἐγὼ τοῦλάχιστον, Μαρή, μαζὺ μὲ κάποιους ἄλλους,
ἀπάνου στὸ στομάχι μας τσῶχουμε τὸ Ἄγγλογάλο,
καὶ τῆς διπλωματίας μας μεγάλη θᾶναι νίκη
ἂν σηκωθοῦν νὰ φύγουνε ἀπὸ τὴ Σαλονίκη.

Μ.— Κι' ὅμως σ' αὐτὸ διαφωνεῖ μεγάλως ὁ Λευτέρης.

Γ.— Τὸ Βενιζέλο ἄστονε· μὴ μοῦ τὸν ἀναφέρῃς
τώρα πῶδ' ὄξασα Θεὸ μὲ Γούναρη καὶ Ράλλη
κι' ὅταν τελειῶσ' ἡ ἄδεια θὰ ξαναπάρω κι' ἄλλη.

Τοῦ Βενιζέλου τὰ τρατὰ τὰ μάθαμε κολέα.
Εἶναι φαντασιόπληκτος κατὰ τὸν Βασιλέα·
κι' ἐξεγέλασθηκα κι' ἐγὼ μ' αὐτὴν τὴ φαντασία
κι' ἀγόρασα οἰκόπεδα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσία
π' ἂν τᾶχα τώρα τὰ λεφτὰ τᾶδινα στοὺς Στεφάνους
ποῦ νῦν ματαίως τὰ ζητοῦν ἀφ' τοὺς Ἀμερικάνους.

Τὸ Βενιζέλο ἄστονε τὸν «Κήρυκα» νὰ βγάνῃ.
Εἶναι φαντασιόπληκτος καὶ πλέον δὲν μᾶς κάνει!
Ἄλλη φορὰ μᾶς ἔκανε, πῶμπῆρε σὲ μανία
νὰ πάρουμε τὰ Γιάννινα καὶ τὴ Μακεδονία.
Ἄλλη φορὰ μᾶς ἔκανε, ποῦταν ὁ κόσμος ἄλλος,
ποῦταν ὁ Γούναρης δειλὸς
κι' εἶχε κοπάσει ἐντελῶς
ὁ φαῦλος οὔτος σάλος.

Τὸ Βενιζέλο ἄστονε στ' Αἰβαλιῇ νὰ πλέῃ.
Εἶναι φαντασιόπληκτος καὶ παραμύθια λέει.
Κι' ἂν μᾶς ἐφάνῃ κάποτε μέγας ἐν διανοίᾳ,
τοῦτο συνέβη εἰς στιγμὰς
ποῦ ἦσαν ἄγνωστοι σ' ἐμᾶς
ὁ Σέγκ καὶ ἡ Γερμανία!

Ε'.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Γερμανὸς
ὁ συνδεόμενος στενωῶς
μετὰ τῆς ἐρημώσεως καὶ τοῦ σκληροῦ θανάτου,
συχνὰ πετάει καὶ σ' ἐμᾶς μὲ τ' ἀερόπλανά του
κι' ὡσὰν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάνῃ οἱ τόσοι κι' ἄλλοι λύκοι
ὄχτει κι' ἐξείγος κεραινοὺς μὲς τὴ Θεσσαλονίκη
κι' ἔτσι κι' ἀπὸ τὸν Κάιζερ κι' ἀπὸ τὴ Συμμαχία
δάπλῃ μᾶς ἔρχετ' ἡ χαρὰ, διπλῇ κι' ἡ εὐτυχία!

Βόμβες ἐδῶ, βόμβες ἐκεῖ
μ' ἐναερίους στόλους·
κι' ἡ στάσις μας εὐνοϊκὴ
τυγχάνουσα πρὸς ὄλους,
ἐξίσου κι' ἐκ τῆς Τετραπλῆς ὡς κι' ἐκ τῆς Γερμανίας,
ἀπολαμβάνει τ' ἀγαθὰ αὐτῆς τῆς εὐμενείας!

Ἦ διπλωμάτα δυνατοὶ
ἀόρατοι καὶ ὄρατοί,
ποῦ τὸ κλεινὸν βασίλειον μοιραίως διοικεῖτε,
γιατὶ κι' αὐτὸς ὁ Κάιζερ σκληρῶς μᾶς ἐκδικεῖται
π' ἀφήσαμε πρὸς χάριν του τὰ χέρια μας δεμένα
κι' οἱ Βούλγαροι ἐλεύθεροι μᾶς δέρνουν ὄλο ἓνα;

Γιατὶ χρυσέ μου Γούναρη, γιατί Μιχελιδάκη
ὁ φίλος μας ὁ Γερμανὸς μᾶς ἔποτισε φαρμάκι
πῶμεις γιὰ τὸ συμφέρον του γινήκαμε ῥεζίλι,
ἀφήσαντες νὰ σπαραχθῇ
μὲ τοῦ Βουλγάρου τὸ σπαθὶ
ἢ πιὸ πιστὴ μας φίλη;

Γιατὶ βρὲ μάρμπα Στεφανῆ,
μὲ βομβαρδίζουν Γερμανοὶ
καὶ διαρκῶς τὸ σπῆτι μου τσαλαπατοῦν οἱ Γάλλοι;
Γιατὶ κι' ὁ ἓνας μὲ χτυπᾷ κι' ὁ ἄλλος μὲ προσβάλλει
κι' ἐγὼ νὰ μείνω ἔρημος χωρὶς κανένα φίλο,
νὰ κλαίω πῶσκοτώσανε τοῦ πρεσβευτοῦ τὸ σκύλο;

Γιατὶ βρὲ μάρμπα Στεφανῆ
οὐδετερότη εὐμενῆ
τὸ Κράτος νὰ βασταίῃ
ἀφοῦ δὲν εἶχες εἶδησι ἀπέξω τί συμβαίνει;
Κι' ἀφοῦ τῆς ἡλικίας σου ὁ λόγος ὁ σπουδαῖος,
δὲν ἐπιτρέπει νὰ σκεφθῆς ὡς ὅταν ἦσο νέος,
γιατὶ νάρθῃς πρωθυπουργὸς μὲς' στοὺς σφοδροὺς ἀγῶνες
κι' ὄχι νὰ πᾶς στὸ Σούνιον νὰ κνηγᾷς τριγῶνες;

Ἦ εἰκὼν τῆς συμφορᾶς μας καὶ τῆς γεροντότητός μας
καὶ ῥεζίλι τῆς ἐνόπλου τῆς οὐδετερότητός μας!
Ἄπο' δῶ μᾶς ξευτελίζουν
οἱ προστάται τῆς φυλῆς.
ἀπὸ' κεῖ μᾶς βομβαρδίζουν
ἄλλες βόμβες προσφιλῆς,
κι' οἱ γερόντοι μας ποῦ ζοῦνε μὲ σπανάκι καὶ φιδέ,
τὴν ἀγῆ θὰ σηκωθοῦνε
νὰ διαμαρτυρηθοῦνε
πρὸς τοὺς μὲν καὶ πρὸς τοὺς δέ!

Βουλγάροι τρέχουν ἐν σπουδῇ
στὰ σύνορά μας κάτω·
ὁ Ἰταλὸς μᾶς τραγουδεῖ
«ἀντίο ντέλ πασάτο!»

οἱ Γάλλοι δὲν μᾶς ἄφησαν ἐλεύθερον λιμένα,
κι' ἀπάνουθε οἱ Γερμανοὶ
μᾶς δείχνουν στάσιν εὐμενῆ
μὲ σίδερ' ἀναμμένα

κι' ἐμεῖ τὰ ἐνδοξὰ στρατὸν τὸν ἴσοι μὲν ἔδειξεν
καὶ οὔτε σὲ νεκρὸν οὔτε σὲ ζῶντα κομμάδι

ΠΑΚΟΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Από την ζωή, εικόνες γρά κυρίους και κοκῶνες.

Τρία ζέπελιν πετάνε μέσ' τῆς μόδας τὸ χορὸ κόκκινα φορεῖ τὸ ἕνα, τ' ἄλλο μπλε κοντοκομμένα και τὸ τρίτο πῖ καρό. Βόμβες ὀίχουν και τὰ τρία μετὸ ζωηρὸ τους μάτι και ἀλλοίμονο σ' ἐκείνον ποὺν ἢ τσέπη του γεμάτη!

Ἀκόμα δὲν παντρεύτηκε ἡ δεσποινίς. Καὶ ὁμως μ' αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔρωξε τὸ πάχος ἀποτόμος. Καθόλου δὲν τυραννεῖ, ὡς φαίνεται, ὁ ἔρωξ ἀλλὰ τῆς εἶν' εὐνοϊκὸς και τὴν παχαίνει διαρκῶς μετὸ λόγια τοῦ ἀέρος!

Τ' ἀπόβραδο ποὺ περπατῶ και δὲν χορταίνω νὰ κυττῶ τῆς ὁμορφίης ποὺ κἀθόνται γύρω στὰ τραπεζάκια, ἀκούω δυὸ ποὺ κελλαδοῦν γλῦκὰ σὰν ἀηδονάκια, μὰ κι' ἕνας κοκκος ποὺ γυρνᾷ μ' αὐτὲς στὰ καφφενεῖα, θαρρῶ πῶς μετὸν ὄψι του χαλᾷ τὴν ἀρμονία!

Εἶν' ἐρωτευμένος μ' ὅλες τῆς κοπέλες κι' ὅλες τῆς κυτᾶ κι' ὁμως ὁ καυμένος οὔτε κάνει τρέλλες, οὔτε τῆς ζητᾷ! Καὶ τὸν ἔρωτά του δὲν τὸν φανερόνει ἔστω και σὲ μιά και μετὰ τὰ σωστά του τότε σφανταλόνει μέσα στὴν καρδιά. Κι' εἶναι χρόνια τώρα ποὺ γκαρσόνι μένει και νὰ παντρευθῆ καρτερεῖ τὴν ὥρα ὄλο περιμένει πῶς θὰ ζητηθῆ! Κι' ὄλο παραδέρνει γιὰ τὴν εὐκαιρία, κι' ἔτσι δὲν τὸν πέρνει οὐτ' ἢ... ἐφεδρεία!

Τὰ Κεφαλληνιακὰ ποὺ θ' ἀκούτε τακτικά.

Ἐξάρτετος εἶναι κι' ἐδῶ ἡ θέσις ἢ δική μας μετὸ φωμὶ κατάμαυρο σὰν τὴν πολιτικὴ μας. Τὴν ἔλλειψιν τοῦ χρήματος διψᾷ ἡ κοινωνία, δι' ἔλλειψιν ζακχάρως κλειρῶνε τὰ Καφφενεῖα. Πεντάρια μέσ' τὴν τζέπη μας, πεντάρια στὸ Ταμεῖο κι' οἱ βουλευταὶ μας κόπτονται γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο. Καὶ νόμο θὰ ψηφίσουνε — μέσα στὰς ἄλλας πράξεις — ἀπὸ τὰ Βελλιανέικα νὰ πέρνουνε συντάξεις πολλοὶ τε και διάφοροι γνωστοὶ των ὑπαλλήλοι και σταθεροὶ ἀνέκαθεν τοῦ κόμματός των φίλοι. Καὶ ζήτω τοῦ Βασιλέως και τοῦ Καθαλιεράτου ποὺ πλέον ὄρμα κι' ἄγωνα ὄλα τὰ εἶξαν κάτω.

Ὁ πληθυσμὸς ἀναχωρεῖ ταχέως και συντόμως φεύγει κι' ὁ Πιθεωρητῆς φεύγει κι' ὁ Ἀστυνόμος ποὺ τὸν ἐσυκοφάντησαν στὸν ὑπουργὸ τοῦ Κράτους πῶς ἐπερνοῦσε γι' ἀσθενεῖς σφριγῶντας ἐπιστράτους.

Μὰ κι' ὁ Νομάρχης μας σφριγῶν και πλήρης θυμηδίας, θιάσους ναῦρη προσπαθεῖ και γι' ἄλλας κωμωδίας.

Κι' ἐνῶ βουδὸς κι' ἀπένταρος στενάζει ἕνας κι' ἄλλος, ἢ ἀνοίξει ὡς φαίνεται, ἐπέδρασε μεγάλως και ὅπως οὖν οἱ ἄνθρωποι εἰς ὄργασμὸν κινῶνται και κρούσματα ἐρωτικὰ δεκάξη ἀρ.θμοῦνται.

Ἀλλὰ κι' ὁ ἔρωξ εἰς πολλὰ κι' αὐτὸς ὁποῦ γίνετ' και τῆς ἐρώντας κἀπτε μαυρίζει μετὸ μελάνι.

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΚΑ'Ι ΖΕΡ - ΒΕΡΔΕΝ

Τὸν σκοτωμὸν τοῦ Ντουωμὸν ἀκούω και τρομάζω και τὴν καρδιά τοῦ Κάτζερ ὑπέροπε θαυμάζω, π' ἀπὸ καιροῦς εἶχνε σωροὺς εἰς τὸ Βερδὲν τὰς βόμβας, κι' αὐτὸς γουστάρει σκοτωμοὺς, φρικτοὺς αἱμάτων ποταμοὺς κι' ἀνθρώπων ἐκατόμβας.

Ἀλλὰ μηδὲν εἶν' τοῦ Βερδὲν τὸ κάζο τὸ πενσάτο! Κι' ἂν με ὀρμη σατανική, τρέχεις ἐδῶ, τρέχεις ἐκεῖ σὰν ἄλογο βαρβάτο, γλήγορα, Κάτν, θὰ σὲ ἰδῶ μετὸ μουστάκι κάτω!

ΔΙΑΦΥΞΙΣ

Τὸ φίλο μου τὸν Φθύμιον τὸ σιδερά τὸ Ζήζο, ποὺ ἀπὸ χρόνια τίμιον ἐργάτη τὸν γνωρίζω, προχθὲς ποὺ τὸν ἀντάμωσα και τῶ γλυκομιλοῦσα, μοῦ ἐπαρπονέθηγε γιὰ μερικά του λούσα πῶγραφα στὸ «Ζιζάνιον» — δὲν ξέρω ποιὸς Σαββάτου — γιὰ τὰ καλόσιμα δηλαδὴ και γιὰ τὸ μουσταμά του. Ἦγουν μ' ἐπαρακάλεσε ἀπάνου στὴν κουβέντα, νὰ διαφεύσω σήμερον τὰ πρὸ καιροῦ γραφέντα. Λοιπόν, τὰ λούσα ποὺ φορεῖ πρέπει νὰ μάθουν αὐθωρεῖ ὅποιος βρωτᾷ ἢ ὅποιε, πῶς εἶν' ἀπὸ ξεδούλια του κι' ἀπὸ δικὰ του κόπια. Κι' ἀκόμα πῖδ περισσότερο μοῦπε πῶς θὰ φορέση και θ' ἀκλουθᾷ τὸ συρμὸ γιὰ τοῦ Μερτζάνη τὸ σκασμὸ κι' εἰς πείσμα τοῦ Κορέση!

ΜΠΕΡΔΕΜΑ

Γάλλων και Γερμανῶν ὄρδα! μπερδε και μπερδε και μπερδε... εἰς τὸ Βερδὲν μπερδεῦνται μετὸ λούσα τόσο τρομερή, και μόνο... ξεμπερδεῦνται αὐτοὶ ποὺ πέφτουνε νεκροί.

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ * ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Κατὰ τὸν ἐν Ἀθήναις και Πειραιεὶ γενόμενον ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα προσφύγων, ἐκτὸς τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, προσεφέρθησαν εἰσεῖτι και τὰ ἑξῆς ποσά. — Οἱ ἀδελφοὶ Γιαννουλάτου Δραγ. 300. Ἀνώνυμος 100. Ἐτρεῖς ἀδελφοὶ 100. Ἀγγελ. ὠφελ. 100. Γ. Παπαδόπουλος 60. Ν. Καμῆλος 50. Γ. Λευκοκόπουλος 25. Γ. Μπαρδολίμης 25. Σ. Καπεράτης 20. Α. Καλοῦρος 15. Μ. Ροῦσσὸς 15. Ε. Καραμάνος 10. Δ. Γεωργίουκούκος 10. Σπ. Τραυλὸς 10. Κ. Βαλασμίον 5. Δ. Σαμάρας 5.

Και βεβαίως εἶναι ἐπαινετὴ ἡ εὐγενὴς πρᾶξις τῶν συμπολιτῶν τῶν ἀναλαβόντων τὴν περιθαλίαν τῶν προσφύγων τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειπε εἰς τὴν τύχην των, ὁ πτωχόκοσμος ὁμως παραπονεῖται ὅτι δὲν δεικνύεται και δι' αὐτὸν κάποια προθυμία πρὸς ἀνακούφισίν του κατὰ τὰς δυσχερεῖς ταύτας περιστάσεις.

Εὐτυχῶς γίνεται σκέψις πρὸς διοργάνωσιν μιᾶς παραστάσεως ἢ φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς (μαζάρο) κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅπως διὰ τοῦ εἰσπραχθισομένου ποσοῦ βοηθηθῶσιν οἱ ἄποροι κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα.

Κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος, συνελήφθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἁγία Δυνατὴ τῆς περιφερείας Μακρονησίων, κατόπιν κυκλώσεως τῶν χωροφυλάκων, ὁ διαβόητος φυγὸδικος Διονύσιος Ν. Κουγιανὸς κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ τοῦ Τιμοθέου Γρηγοράτου και ἐφυλακίσθη.

Οἱ Βουλευταὶ Κεφαλληνίας συνεπέει ἐγκυκλίῳ πρὸς αὐτοὺς παρακλήσεως τοῦ δημάρχου κ. Βινιεράτου, ὑπέβαλον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον δι' οὗ ἅπαντα τὰ εἰσαγόμενα διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Κραναίας ἐμπορεύματα, θὰ φορολογουῦνται παρὰ τοῦ Δήμου ὅστις θὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνη κατ' ἔτος ὡς ἀντάλλαγμα εἰς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας κατ' ἀναλογίαν τὸ ποσὸν Δρ. πέντε χιλιάδων.

Τὸ νομοσχέδιον, ἂν ψηφισθῆ, θὰ ὠφελήσῃ σημαντικῶς τὸν Δήμον και θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς συχνὰς δίκας μετὸς ἐμπόρους.

Ἐκομίσθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἱκαναὶ ποσότητες ἀλεύρων και σίτου.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, κέντρον τοῦ δι' ἀλεύρων ἐφοδιασμοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ὄρισθη ὁ Πειραιεὺς, ἀποφασισθεῖσης τῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς γήσου παροχῆς ἑνδεκα χιλιάδων ὀκάδων σίτου και δέκα ἀλεύρων ἡμερησίως.

Ἐπειδὴ ὁμως αἱ ποσότητες αὗται ἐθεωρήθησαν ἀνεπαρκεῖς, ὁ νομάρχης κ. Γκόφας ἐξήτησε τηλεγραφικῶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, τὴν χορηγήσιν μειζόνων ποσοτήτων ἀναλόγων πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἀγγλικὸν ἀτιμόλοιον και ἕτερον Ὀλλανδικόν, παρελάβον ἐντεῦθεν 5225 βαρέλια σταφίδος.

Μετετέθη εἰς Ἄστρα ὁ δραστήριος ἐνωμοτάρχης Δ. Μούρτος, εἰς ὃν κυρίως ὀφείλεται ἡ ἐξόντωσις τῶν ληστοφυγοδικῶν Σαϊτανέων.

Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν μετάνευσιν εἶναι λιαν εὐνόητοι ἐν ἡμέραις τῆς νεκραναστάσεως βουλευτοκρατίας.

Κριθέντος ἀκαταλλήλου διὰ Δημ. Σχολεῖον τοῦ οἰκῆματος ὅπερ ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Πεφάνης ἐδῶρησεν εἰς τὸν Δήμον δι' ἐγκατάστασιν Συσταίου, ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπετάνη πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κοργιαλενεῖου κληροδοτήματος, ὅπως διαθέσῃ μέρος ἐκ τοῦ διὰ Δημ. Σχολεῖα προορισθέντος ποσοῦ, πρὸς μεταρρυθμίσιν και ἐπισκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκῆματος.

Ὁ κ. Στυρίδων Κατεβάτης πλοίαρχος και ἡ δεσποινίς Χαρυκλεία Περ. Μουσουρή ἐκ Μηνιῶν, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Και πάλιν ἐν ἀταξίᾳ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγάθη ὀλόκληρος φάκελος ἐφημερίδων πέντε ἡμερομηνιῶν. Ἄς φροντίσῃ ὁ βουλευτὴς κ. Μπασιάς ὡς εἰδικώτερος περὶ τὰ ταχυδρομικά, νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα.

Ὁ ἀστυνομικὸς μετετέθη εἰς Τριωνίαν. Παπακότσης μετετέθη εἰς Τριωνίαν. Τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ κ. Καραγκούνης.

Συλλυπούμεθα ὀλοφύγως τὸν ἀγαπητὸν συνεργάτην και φίλον κ. Π. Σεφρολῆν διὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλοστόργου πατρὸς του Δημητρίου, ἐπισυμβάντα κατ' αὐτὰς ἐν Πειραιεὶ.

Παραρτήσῃ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Μεταρρυθμῶν κ. Γ. Δρακοπούλου, φαρμακοποιῶν κ. Γ. Δρακοπούλου, ἡ θυγατὴρ τοῦ Σπυριδωνοῦ Φουρνιώτη, ἡ κατὰ τὸν ἑαυτὴν φῦλλα ἀλιεφάρμακον εἰς ὅσον βραχὺ, κατέπεσεν ἐξ ὕψους τεσσαράκοντα μέτρων και ἐφονεύθη.

Chef

